

Έν Αθήναις, τῆ 3ῃ Φεβρουαρίου 2014

Πρὸς τοὺς κυρίους Ὑπουργοὺς

1. Ἐξωτερικῶν
2. Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Μὲ ἐπιστολὴ τους πρὸς τὸν πρωθυπουργὸ κ. Ἀντώνη Σαμαρᾶ, 23 πρώην πρεσβευτὲς τῆς χώρας κτυποῦν τὸ καμπανάκι τοῦ κινδύνου στὴν πολιτικὴ ἡγεσία τῆς χώρας καὶ ἐπισημαίνουν μὲ ἐντυπωσιακὴ ἀκρίβεια καὶ ἱστορικὴ σαφήνεια ποῦ ὀδηγεῖται ἡ Ἑλλάδα σὲ τέσσερα μείζονα ἔθνικὰ μέτωπα:

- Ἑλληνοτουρκικά
- Κυπριακὸ
- Σκοπιανό
- Ἑλληνοαλβανικὲς σχέσεις.

Ἀκολουθεῖ ὀλόκληρη ἡ ἐπιστολὴ τῶν διπλωματῶν πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργό, ἡ ὁποία "πονάει" γιὰ τὶς ἀλήθειες, ποὺ περιέχει, ἀλλὰ καὶ σώζει τὴν τιμὴ τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖο, ὅπως ἀποδεικνύεται ἐν τοῖς πράγμασι, ἀδυνατεῖ ἢ ἀποφεύγει νὰ ἐπιλύσῃ τὰ θέματα αὐτὰ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος.

«Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ,

Οἱ υπογράφωντες, ἔχοντας υπηρετήσει ἐπὶ δεκαετίες τὰ εθνικὰ μας θέματα, δικαιώματα καὶ συμφέροντα, δὲν παύουμε νὰ ἀνησυχούμε μήπως ἡ σημερινὴ οικονομικὴ συγκυρία τὰ πλήξει τελικὰ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀνεπανόρθωτα.

Πιστεύουμε δηλαδὴ ὅτι ἡ σοβαρὴ οικονομικὴ κρίση, στὴν διαχείριση τῆς ὁποίας ἔχουν ἐστιαστεῖ οἱ προσπάθειες τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ προσοχὴ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ οἱ ἀνησυχίες τῆς κοινῆς γνώμης, δὲν θα πρέπει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ θέσουν σὲ δευτέρη μοῖρα τὴν ἀντιμετώπιση τῶν εθνικῶν μας θεμάτων.

Για τὸν λόγο αὐτὸ ἐπιτρέψτε μας νὰ σας ἐκθέσουμε τὶς σκέψεις μας στα κατωτέρω τέσσερα βασικὰ προβλήματα, σὲ μιά εὐκρινὴ προσπάθεια νὰ συμβάλουμε στὸν κοινὸ προβληματισμό, χωρὶς ἀσφαλῶς νὰ ἀμφισβητεῖται ἡ ἀρμοδιότητα τῆς Κυβερνήσεως νὰ διαμορφώνει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν.

A. ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Με αὐξανόμενὴ ἀνησυχία διαπιστώνουμε ὅτι διευρύνονται οἱ ἐπεκτατικὲς βλέψεις τῆς Τουρκίας σὲ βάρος τῆς χώρας μας, τὶς ὁποῖες ὀξύνει καὶ μὲ τὸ προωθούμενο νέο-οθωμανικὸ ἰδεολόγημα τῆς.

Υπὸ τὴ σκιά τοῦ casus belli, ἡ Ἄγκυρα ἐπιδιώκει ἀνατροπὴ τῆς διεθνούς ἐννομῆς τάξης στὸ Αἰγαίον, προβάλλοντας διμερῶς καὶ πολυμερῶς ἀνυπόστατους ἰσχυρισμούς ὡς πρὸς τὴ κυριαρχία καὶ τὸ καθεστῶς νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους, μὲ τὰ αεροσκάφη τῆς νὰ

παραβιάζουν συστηματικά τον ελληνικό εναέριο χώρο, την ίδια ώρα που πολεμικά σκάφη της υπό το μανδύα της «αβλαβούς διέλευσης» κάνουν επίδειξη σημαίας έξω από το Λαύριο.

Στη Θράκη, με πολιορκητικό κριό το Γενικό Προξενείο Κομοτηνής, με τη διάθεση τεράστιων κονδυλίων και δυστυχώς με τη σύμπραξη ορισμένων τοπικών παραγόντων αλλά και άλλων, η Τουρκία ασκεί ουσιαστικά συνδιαχείριση υλοποιώντας την μακρόχρονη πολιτική της για τη προβολή ανύπαρκτης «τουρκικής» μειονότητας με απώτερο στόχο την απόσπαση της ακριτικής αυτής περιοχής από τον εθνικό κορμό. Άλλωστε ανάλογο ανύπαρκτο μειονοτικό ζήτημα επιδιώκει να εγείρει στη Ρόδο και στην Κω.

Επί σειρά ετών η Ελλάδα προσπαθεί να αντιμετωπίσει την τουρκική επιθετικότητα μέσω του διαλόγου, με διάφορες μορφές: από την πληθώρα των Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης –που είναι πρόδηλο ότι ελάχιστα έχουν αποδώσει- στις «διερευνητικές συνομιλίες» που έχουν συμπληρώσει 55 γύρους και τείνουν επικινδύνως προς τη διαπραγμάτευση, έως τα Ανώτατα Συντονιστικά Συμβούλια που όχι μόνο αποδεικνύονται άκαρπα αλλά αποπροσανατολίζουν τους φίλους και εταίρους μας ως προς τις πραγματικές προθέσεις της Τουρκίας.

Αν η ελληνική πλευρά παραχωρήσει μέρος των κυριαρχικών της δικαιωμάτων, θα πρέπει ο ελληνικός λαός να μάθει και τις παραχωρήσεις των νομίμων δικών της κυριαρχικών δικαιωμάτων που έκανε σε αντάλλαγμα η Τουρκία.

Θεωρούμε ότι τυχόν απόφαση για συνέχιση του Ε/Τ διαλόγου προϋποθέτει ότι η Κυβέρνηση θα ενημερώσει λεπτομερώς τη Βουλή για τα αποτελέσματα του και για τη σκοπιμότητα αυτός να συνεχισθεί. Τούτο σημαίνει συζήτηση στη Βουλή του όλου φάσματος των διμερών σχέσεων.

Ανεξαρτήτως αυτού, θα πρέπει να αποφεύγονται συναντήσεις κορυφής εάν δεν είναι καλά προετοιμασμένες από ελληνικής πλευράς, διότι κινδυνεύουν να γίνουν αντικείμενο ισχυρισμών της Άγκυρας ότι στις σχέσεις μας όλα βαίνουν καλώς.

Παρά το γεγονός ότι η οικονομική συγκυρία έχει επηρεάσει δυσμενώς τις δυνατότητες πολιτικών και διπλωματικών παραστάσεων, θα πρέπει η χώρα μας να κινηθεί με ανανεωμένο δυναμισμό, διμερώς και πολυμερώς, για την ενδεδειγμένη ενημέρωση τρίτων χωρών και της Ε.Ε. ως προς τη στάση της Άγκυρας.

Παράλληλα, θα πρέπει να προχωρήσει πρώτον μεν στην επέκταση των χωρικών υδάτων με ανεξάρτητη και κυρίαρχη απόφαση της χώρας μας σύμφωνα με τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου και, δεύτερον, στον ορισμό της ελληνικής υφαλοκρηπίδας και της ΑΟΖ.

Η μη άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων μας, πέραν των νομικών συνεπειών, μπορεί να δώσει λαβή σε ποικίλες παρερμηνείες. Τέλος θα πρέπει να υπάρξει η δέουσα αντίδραση στη παντοειδή ανατρεπτική δραστηριότητα της γείτονος στη Θράκη – η εκτροπή του Τούρκου Γενικού Προξένου Κομοτηνής από τα καθήκοντα του και η μη συμμόρφωση του στις υποδείξεις της Πολιτείας θα έπρεπε να οδηγήσει στην κήρυξη του ως ανεπιθύμητου — στη Ρόδο και στην Κω.

B. ΣΚΟΠΙΑΝΟ

Προέχουσα θέση και επείγοντα χαρακτήρα έχει η επίλυση του χρονίζοντος -όχι με υπαιτιότητα της χώρας μας- προβλήματος της ονομασίας των Σκοπίων.

Οι Σκοπιοανοί ηγήτορες με εμπρηστικές δηλώσεις και με σαφείς ενέργειες διαδηλώνουν τον εθνικισμό τους κατά παράβαση των κανόνων του διεθνούς δικαίου και καταπατώντας τις σχετικές διατάξεις της Ενδιάμεσης Συμφωνίας που συνήφθη στα πλαίσια του ΟΗΕ.

Θεωρούν, ως φαίνεται, ότι έχουν εξασφαλίσει την “έγκριση” του διεθνούς παράγοντα να τηρούν εχθρική στάση και να προκαλούν τη χώρα μας, με διαφαινόμενο απώτατο σκοπό να μας αναγκάσουν να δεχθούμε τα αβάσιμα ψευδοϊδεολογήματά τους περί “μακεδονισμού”.

Έχουν ακόμα αποδυθεί σε αγώνα κατασυκοφαντήσεως της χώρας μας σε διεθνείς οργανισμούς κατηγορώντας τις Ελληνικές Αρχές περί δήθεν παραβιάσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της κατ’ αυτούς «μακεδονικής μειονότητας» της Ελλάδος.

Την κατά τα άνω προπαγάνδα την ασκούν και εντός της χώρας μας υπό τα όμματα των κατά τόπους Ελληνικών αρχών και ενίοτε με τη συμμετοχή κάποιων τοπικών παραγόντων.

Οι εκδηλώσεις που διοργανώνουν σε περιοχές της Ελληνικής Μακεδονίας έχουν ως στόχους να αναδείξουν την δήθεν «μακεδονική μειονότητα», να εισαγάγουν έθιμα και παραδόσεις δικές τους ή άλλων σλαβικών λαών της Βαλκανικής στη χώρα μας και να ενισχύσουν τα επιχειρήματα τους περί «ενότητας της Μακεδονικής πολιτιστικής κληρονομιάς” σε όλον τον χώρο της κατ αυτούς “διαμελισμένης Μακεδονίας».

Βεβαίως, τα αρχαιολογικά ευρήματα, οι ιστορικές έρευνες, τα αρχαία κείμενα και μαρτυρίες αβίαστα καταρρίπτουν τις Σκοπιανές ψευδο-θεωρίες, αλλά η άμορφη μάζα της διεθνούς κοινής γνώμης ούτε τις γνώσεις ούτε τον απαιτούμενο χρόνο έχει για να ασχοληθεί με τις ύπουλες μεθόδους και τις αθέμιτες πρακτικές της Σκοπιανής ηγεσίας. Το γεγονός άλλωστε της “μακεδονοποίησης” της “διαλέκτου των Σκοπίων και οι ψευδείς ισχυρισμοί περί “έθνους” και “ταυτότητας” ενόχλησε και άλλο αδελφό με τους Σκοπιανούς σλαβικό λαό που έχει

κάθε θεμιτό δικαίωμα που δικαίως αμφισβητεί τις δοξασίες των Σκοπιανών “Μακεδονιστών”. Γλωσσολογικές άλλωστε έρευνες απέδειξαν ότι η τοπική σλαβική διάλεκτος των Σκοπίων ουδόλως ή ελάχιστα διαφέρει από τη γλώσσα του αδελφού των σκοπιανών αυτού κράτους.

Έχοντας υπόψη την μέχρι τώρα συμπεριφορά της ηγεσίας της FYROM και τις παρελκυστικές τους τακτικές θα θέλαμε να εκφράσουμε την πεποίθησή μας ότι η αποδοχή εκ μέρους μας ονόματος με γεωγραφικό προσδιορισμό, και αν ακόμα είναι για όλες τις χρήσεις, δεν θα ανακόψει, αλλά αντιθέτως θα αυξήσει την επιθετικότητα και τον αλυτρωτισμό των Σκοπιανών αφού η Ελλάδα, το μόνο έθνος που έχει θεμιτό δικαίωμα να αντικρούσει την ψευδή ιδεολογία περί «μακεδονισμού», τους παρέχει το δικαίωμα να αποκτήσουν ονομασία για την χώρα τους με γεωγραφικό μόνο και όχι εθνολογικό προσδιορισμό μαρτυρούντα την προέλευσή τους.

Η τυχόν αποδοχή εκ μέρους μας της “σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις”, ουδόλως θα παρεμποδίσει την προώθηση υπό των Σκοπίων των άνευ ιστορικού ερείσματος θέσεων τους περί “μακεδονικής γλώσσας”, “ταυτότητας” και “έθνους” καθόσον η συμπερίληψη της λέξεως «Μακεδονία» στην ονομασία του κράτους τους θα τους παράσχει την δυνατότητα όχι μόνο να εμμένουν στην πλαστογράφηση της ιστορίας, αλλά και να εγείρουν αξιώσεις βασιζόμενες στην ανεργιά τους περί ενοποιήσεως της «διαμελισμένης Μακεδονίας».

Για τον λόγο αυτό πιστεύουμε ότι αν τελικά η Ελληνική πλευρά, αφισταμένη της θέσεως των αρχηγών των πολιτικών κομμάτων υπό την Προεδρία του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας, Κ. Καραμανλή του 1992 και της αποφάσεως της Συνόδου Κορυφής της Λισσαβώνας του 1992, των Αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αποδεχθεί “σύνθετη ονομασία για όλες τις χρήσεις” η σχετική συναίνεσή θα πρέπει να δοθεί υπό την προϋπόθεση ότι στην συμφωνία θα ρυθμίζονται τα θέματα της ταυτότητας, γλώσσας και εθνότητας, με γνώμονα ότι ουδεμία ιστορική ή πολιτιστική σχέση έχουν με την Μακεδονία, όπως την παρουσιάζουν τα Σκόπια και ότι η συμφωνία αυτή θα αποτελέσει αναπόσπαστο τμήμα της σχετικής αποφάσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Επίσης πιστεύουμε ότι είναι επιβεβλημένο να υπάρξει σαφής δέσμευση της ελληνικής πλευράς ότι το κείμενο της οιασδήποτε συμφωνίας θα υποβληθεί προς έγκριση από τον ελληνικό λαό δια δημοψηφίσματος.

Γ. ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Στα βορειοδυτικά σύνορά μας, η Αλβανία την οποία δημιούργησαν οι Μ. Δυνάμεις το 1913, δεν έχει επιδείξει φιλικές διαθέσεις προς την χώρα μας από της συστάσεώς της. Η χώρα αυτή έμελλε να γίνει Κράτος-πρόβλημα για τους γείτονές της. Μετά τις ευτυχείς για το Αλβανικό Έθνος εξελίξεις στο Κοσσυφοπέδιο και στα Σκόπια, η προς την Ελλάδα αντιπαλότητα των Τιράνων ενισχύεται εξ αντικειμένου.

Η χωρίς κανένα αντάλλαγμα ένταξη της στο ΝΑΤΟ και η επίσης ανεπιφύλακτη υποστήριξή της για ένταξη στην Ε.Ε. σε συνδυασμό με την άρση του εμπολέμου και την κατάψυξη του Βορειοηπειρωτικού επωάζει και νέες από μέρους της φιλοδοξίες.

Οι ηγέτες της Μπερίσα και Ράμα, άκρως επιτήδειοι Βαλκάνιοι πολιτικοί, (π.χ. η δια της παραπομπής στο Συνταγματικό Δικαστήριο ακύρωση της Συμφωνίας για τα χωρικά ύδατα), έχουν αποκομίσει σημαντικά πολιτικά κέρδη δωρεάν από τις επαφές τους με τους Έλληνες και την Ελλάδα. Η ελληνική εφεκτικότητα άλλωστε στο Βορειοηπειρωτικό ανταποδίδεται με χάρτες που περιλαμβάνουν Φλώρινα, Καστοριά, Γιάννενα και Πρέβεζα σε μια Μεγάλη Αλβανία. Σε αυτήν την Αλβανία αναφέρθηκε πρόσφατα και ο κ. Μπερίσα.

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και το ζήτημα των Τσάμηδων. Αντί να έχουν, ως Μωαμεθανοί, αποσταλεί στην Τουρκία βάσει της Συνθήκης της Λωζάννης εξηρέθησαν της ανταλλαγής λόγω μιάς απολύτως επιπολαίας «χειρονομίας» της τότε Ελληνικής ηγεσίας. Κατά την κατοχή συμπαρατάχθηκαν με τους Ιταλούς και Γερμανούς κατακτητές.

Οι ηγέτες των μάλιστα συνεργάστηκαν σε διώξεις και μαζικές εκτελέσεις Ελλήνων, η πιο γνωστή από τις οποίες υπήρξε η εκτέλεση 49 επιφανών κατοίκων της Παραμυθίας, τον Σεπτέμβριο του 1943.

Έχουν εκδοθεί χίλιες επτακόσιες και πλέον καταδικαστικές αποφάσεις εις βάρος των Τσάμηδων για εγκλήματα κατά την διάρκεια του πολέμου, με ποινές για πολλούς εξ αυτών θανατικές και αφαίρεση της ιθαγένειας. Κατέφυγαν εν συνεχεία στην Αλβανία, από όπου, αρμοδίως καθοδηγούμενοι θέτουν ακόμη και ζήτημα αλβανικού «ολοκαυτώματος».

Από τα προηγούμενα βγαίνει ένα αβίαστο συμπέρασμα: Η Ελλάδα πρέπει επί τέλους να τείνει στην κατά το δυνατόν διόρθωση των παλαιών λαθών της και να γίνει πιο προσεκτική με την αλβανική επιδίωξη ένταξης στην Ε.Ε.

Δ. ΚΥΠΡΙΑΚΟ:

Επί σαράντα έτη, η Ελλάδα, στο όνομα ενός ψευδώνυμου ρεαλισμού, δεν αντιτάχθηκε επαρκώς στα διαρκή διεθνή εγκλήματα που διαπράττονται στη μεγαλόνησο κατά παραβίαση κανόνων αναγκαστικού Διεθνούς Δικαίου και θεμελιωδών αρχών της Ε.Ε.: παράνομη

στρατιωτική κατοχή, εθνοκάθαρση, εποικισμός, αλλά και εμμονή στο ψευδοκράτος, παρά τη ρητή απαίτηση του Συμβουλίου Ασφαλείας που ζήτησε την άμεση ανάκλησή του ευθύς ως το εμφάνισαν. Ούτε κατήγγειλε η Ελλάδα τον παράνομο χαρακτήρα των ζυριχικών παρεμβατικών δικαιωμάτων.

Το αποτέλεσμα είναι να μεταμφιέζονται αδικοπραγίες σε «αντικείμενα συνομιλιών μεταξύ δύο κυπριακών κοινοτήτων». Στην πραγματικότητα οι «διαπραγματεύσεις» διεξάγονται με το πιστόλι του «Αττίλα» στον κρόταφο των Ελληνοκυπρίων που αντιμετωπίζουν την απαίτηση της Τουρκίας να την διευκολύνουν στην επίτευξη του τελικού της στόχου: υπαγωγής ολόκληρης της Κύπρου στον έλεγχό της.

Οι Ελληνοκύπριοι συνομιλούν με αχυρανθρώπους της Άγκυρας, που ούτε τυπικά δεν εκπροσωπούν τους Τουρκοκυπρίους, αφού η πλειοψηφία στα κατεχόμενα αποτελείται από εποίκους.

Έτσι η Κύπρος βρίσκεται σήμερα μπροστά σε τρεις, εξ' ίσου απaráδεκτες, εναλλακτικές προοπτικές διχοτόμησης: (α) εφαρμογή κάποιας παραλλαγής του σχεδίου «Ανάν», (β) προϊούσα περαιτέρω παγίωση των υφισταμένων πραγματικών συνθηκών, (γ) διεθνής αναγνώριση του ψευδοκράτους. Και στις τρεις περιπτώσεις η Τουρκία θα χρησιμοποιεί το βόρειο τμήμα ως εφιαλτήριο για ευρύτερη επέκτασή της.

Με τους πρόσφυγες μακριά από τις πατρογονικές τους εστίες, με την στρατιωτική κατοχή, με τον εποικισμό να συνεχίζεται, με το ψευδοκράτος να διατηρείται, ο νέος γύρος των «διακοινοτικών» συνομιλιών δεν μπορεί παρά να αποδειχθεί είτε άγονος είτε καταστρεπτικός.

Μετά τιμής,

Οι πρώην Πρέσβεις της Ελλάδος:

Σπύρος Αλιάγας

Ιωάννης Γεννηματάς,

Ευάγγελος Δεναξάς,

Νικόλαος Διαμαντόπουλος

Σπύρος Δοκιανός

Ιωάννης Δρακουλαράκος,

Βασίλειος Εικοσιπένταρχος,

Ιωάννης Θωμόγλου

Αθανάσιος Καμήλος

Ελευθέριος Καραγιάννης,

Αντώνιος Κοραντής

Ιωάννης Κοραντής,

*Εμμανουήλ Μεγαλοκονόμος,
Λάζαρος Νάνος,
Παναγιώτης Οικονόμου,
Απόστολος Παπασλιώτης
Κωνσταντίνος Πολίτης,
Ιάκωβος Σπέτσιος,
Ευθύμιος Στοφορόπουλος,
Περικλής Τσαμούλης
Κων/νος Τσώκος,
Ευάγγελος Φραγκούλης
Λεωνίδα Χρυσανθόπουλος»*

Ἐρωτᾶσθε:

- 1. Γνωρίζετε τὴν ὕπαρξι τῆς συγκεκριμένης ἐπιστολῆς; Τὴν ἔχετε μελετήσει καὶ ἔχετε προχωρήσει σὲ ἐπεξεργασία τῶν πολυτίμων στοιχείων της;**
- 2. Θεωρεῖτε ὅτι οἱ προτάσεις τῶν διπλωματῶν συνάδουν μὲ τὴν ἐθνικὴ στρατηγικὴ τῆς Ἑλλάδος;**
- 3. Τί μέτρα λάβατε ἢ θὰ λάβετε γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν τοπικῶν παραγόντων καὶ τῶν ἄλλων, ποὺ συμπράττουν μὲ τὸ τουρκικὸ προξενεῖο στὴν Θράκη;**
- 4. Τί μέτρα λάβατε ἢ θὰ λάβετε γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ Τούρκου Γενικοῦ Προξένου Κομοτηνῆς;**
- 5. Τί μέτρα λάβατε ἢ θὰ λάβετε γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ ἀνύπαρκτου μειονοτικοῦ ζητήματος, ποὺ ἐπιδιώκει νὰ ἐγείρη ἡ Τουρκία στὴν Ρόδο καὶ στὴν Κῶ;**
- 6. Θὰ προχωρήσετε σὲ παραχώρησι μέρους τῶν κυριαρχικῶν μας δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ Τουρκία πράξη τὸ ἴδιο;**
- 7. Θὰ προχωρήσετε στὴν ἐπέκτασι τῶν χωρικῶν μας ὑδάτων μὲ ἀνεξάρτητη καὶ κυρίαρχη ἀπόφασι τῆς χώρας μας συμφώνως μὲ τοὺς κανόνες τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου καὶ στὸν ὄρισμὸ τῆς ἐλληνικῆς ὑφαλοκρηπίδος καὶ τῆς A.O.Z.;**
- 8. Τί μέτρα λάβατε ἢ θὰ λάβετε γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν τοπικῶν παραγόντων καὶ τῶν ἄλλων, ποὺ συμπράττουν στὴν προπαγάνδα, τὴν ὁποίαν ἀσκοῦν τὰ Σκόπια σχετικῶς μὲ τὴν ὀνομασία τοῦ κρατιδίου αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπάρξεως «μακεδονικῆς μειονότητας»;**
- 9. Τί μέτρα λάβατε ἢ θὰ λάβετε γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς παντελοῦς ἀδρανείας τῶν κατὰ τόπους ἐλληνικῶν ἀρχῶν,**

σχετικῶς μὲ τὰ προβλήματα, ποὺ ἀντιμετωπίζουμε μὲ τὸ κράτος τῶν Σκοπίων;

10. Θὰ προχωρήσετε σὲ δημοψήφισμα, προκειμένου νὰ ὑποβληθῆ πρὸς ἔγκρισιν στὸν ἑλληνικὸ λαὸ τὸ κείμενο οἰασδήποτε συμφωνίας, στὴν ὁποίαν θὰ καταλήξετε σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦ ὀνόματος τῶν Σκοπίων;

11. Σὲ τί ἐνέργειες προχωρήσατε ἢ θὰ προχωρήσετε γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν θέσεων τῆς Ἀλβανίας, σχετικῶς μὲ τὸ Βορειοηπειρωτικό, τὴν «μεγάλῃ Ἀλβανία», στὴν ὁποία προσφάτως ἀνεφέρθησαν οἱ κυβερνῶντες της, τὸ ζήτημα τῶν Τσάμηδων καὶ τὴν ἐπιδίωξι τῆς ἐντάξεώς της στὴν Ε.Ε.;

12. Μήπως θὰ πρέπη νὰ ἀναθεωρήσετε τὴν ἐκ μέρους μας ἀνεπιφύλακτη ὑποστήριξι γιὰ ἔνταξι της στὴν Ε.Ε.;

13. Σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς Κύπρου, πότε ἐπὶ τέλους θὰ πάψουμε νὰ εἴμαστε ἀτάραχοι παρατηρητὲς τῶν διεθνῶν ἐγκλημάτων, ποὺ διαπράττονται στὴν Μεγαλόνησο κατὰ παράβασιν κανόνων ἀναγκαστικοῦ Διεθνοῦς Δικαίου καὶ θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς Ε.Ε.; Μήπως ἔχουμε ἐγκαταλείψει τὸν ἀγῶνα;

14. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ οἰκονομικὴ συγκυρία ἔχει ἐπηρεάσει δυσμενῶς τὶς δυνατότητες πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν παραστάσεων, σκοπεύετε νὰ κινηθῆτε δυναμικῶς, γιὰ τὴν ἐνδελεχῆ ἐνημέρωσι τρίτων χωρῶν καὶ τῆς Ε.Ε., σχετικῶς μὲ τὴν στάσι τῆς Ἄγκυρας, τῶν Τιράνων καὶ τῶν Σκοπίων;

15. Συμφωνεῖτε ὅτι γιὰ τὴν λήψι σημαντικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν θὰ πρέπη νὰ προηγήται συζητήσεις στὴν Βουλὴ καὶ ὅτι γιὰ τὴν ἐξέλιξι τους θὰ πρέπη νὰ ὑπάρχη συνεχῆς καὶ λεπτομερῆς ἐνημέρωσις τῆς Βουλῆς καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ;